

ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ**ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΠΡΑΚΤΙΚΟΥ
ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗΣ 15/2010****ΑΠΟΦΑΣΗ 204/2010**

Στην Καλαμάτα σήμερα, την 06η Μαΐου 2010, ημέρα Πέμπτη και ώρα 9:00 μ.μ., στην αίθουσα του Δημοτικού Συμβουλίου του Δημαρχιακού Καταστήματος της οδού Αριστομένους αριθμός 28, συνέρχεται στην 15η/2010 συνεδρίαση το Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου Καλαμάτας, μετά την από 30-04-2010 πρόσκληση του κ. Προέδρου, η οποία επιδόθηκε σύμφωνα με το νόμο.

Παραβρίσκονται στη συνεδρίαση από τα μέλη του Σώματος οι κ.κ. : 1) Καρατζέας Παναγιώτης, Πρόεδρος του Σώματος, 2) Αθανασόπουλος Κων/νος, 3) Αλευράς Διονύσιος (αποχώρηση στην υπ' αριθμ. 211 απόφαση), 4) Γιαννακούλας Γρηγόριος, 5) Γουρδέας Ανδρέας, 6) Δικαιουλάκος Βασίλειος, 7) Ηλιόπουλος Αθανάσιος, 8) Ηλιόπουλος Ιωάννης, 9) Ηλιόπουλος Παναγιώτης, 10) Καμβυσίδης Ιωάννης, 11) Κλειδωνας Θεοφάνης, 12) Κοσμόπουλος Βασίλειος, 13) Κουδούνης Αργύριος, 14) Κουρκουτάς Γεώργιος, 15) Λαγανάκος Γεώργιος, 16) Μιχαλόπουλος Σωτήριος, 17) Μπάκας Ιωάννης (αποχώρηση στην υπ' αριθμ. 211 απόφαση), 18) Μπασακίδης Νικόλαος, 19) Παπαμικρούλης Παναγιώτης, 20) Πολίτης Δημήτριος, 21) Ράλλης Γεώργιος (αποχώρηση στην υπ' αριθμ. 205 απόφαση), 22) Σπίνος Γεώργιος και 23) Τσερώνης Κων/νος (αποχώρηση στην υπ' αριθμ. 211 απόφαση).

Δεν παραβρίσκονται, αν και κλήθηκαν νόμιμα, οι δημοτικοί σύμβουλοι κ.κ.: 1) Μπάκας Δημήτριος, 2) Νταγιόπουλος Γεώργιος, 3) Οικονομάκου Μαρία και 4) Τσακαλάκου Σταυρούλα.

Στη συνεδρίαση επίσης προσκλήθηκε, σύμφωνα με την υπ' αριθ. 39/2007 απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου, και ο επικεφαλής του συνδυασμού «Δημοτική Αγωνιστική Κίνηση Καλαμάτας» κ. Νικόλαος Διασάκος, ο οποίος δεν παραβρίσκεται.

Αφού επιτυγχάνεται έτσι νόμιμη απαρτία, ο κ. Πρόεδρος κηρύσσει την έναρξη της συνεδρίασης παρουσία του Δημάρχου Καλαμάτας κ. Παναγιώτη Ε. Νίκα.

(Από τη συνεδρίαση, με την ολοκλήρωση της προ ημερήσιας διάταξης συζήτηση, αποχώρησαν οι δημοτικοί σύμβουλοι της δημοτικής παράταξης "ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΚΑΙ ΟΜΟΡΦΗ ΠΟΛΗ" που αρχικά παραβρέθηκαν στη συνεδρίαση, μετά τη μη αποδοχή του αιτήματός τους για αναβολή της συνεδρίασης ως απότιση ελαχίστου φόρου τιμής στους υπαλλήλους που έχασαν τη ζωή τους από την επίθεση με μολότοφ στο υποκατάστημα της τράπεζας MARFIN ΕΓΝΑΝΤΙΑ.)

Στη συνέχεια εισάγεται από τον κ. Πρόεδρο για συζήτηση το 1ο θέμα της ημερήσιας διάταξης με τίτλο :

Παρουσίαση – έγκριση τροποποίησης της αρχικής μελέτης για την ανάπλαση της κεντρικής πλατείας Καλαμάτας.

Το υπ' αριθμ. πρωτ. 9552/6-5-2010 σχετικό εισηγητικό σημείωμα του Τμήματος Μελετών της Διεύθυνσης Τεχνικών Υπηρεσιών του Δήμου έχει αναλυτικά ως εξής:

ΘΕΜΑ :«Παρουσίαση – έγκριση τροποποίησης της αρχικής μελέτης, για την ανάπλαση της Κεντρικής Πλατείας Καλαμάτας».

Σας γνωρίζουμε ότι με την υπ' αριθ. 545/2009 Απόφαση του Δ.Σ Καλαμάτας εγκρίθηκε η αρχιτεκτονική μελέτη ανάπλασης της Κεντρικής Πλατείας Καλαμάτας.

Στην συνέχεια, με την συμμετοχή του Ειδικού Συμβούλου καθηγητή της Αρχιτεκτονικής Σχολής Ε.Μ.Π. κ^ο Ιωάννη Λιακατά, και μετά από αλληπάλληλες προσεγγίσεις του θέματος, η αρχική μελέτη τροποποιήθηκε σε ορισμένα της σημεία, τα οποία ενδεικτικά είναι τα εξής:

α) Διάσπαση των υφιστάμενων παρτεριών στο βόρειο κυρίως τμήμα της πλατείας και αντικατάσταση αυτών με μια καμπύλη ροή από ελεύθερα κατ' αρχήν δέντρα που θα φύονται μέσα από τρύπες στην πλακόστρωση, ενώ στην συνέχεια νέα δέντρα θα προστεθούν σε παρτέρια καμπύλου περιγράμματος που θα φιλοξενούν εποχιακά άνθη καθώς και άλλα χαμηλά φυτά.

Τα δέντρα θα ξεκινούν περιβάλλοντας το σιντριβάνι στο νότιο τμήμα της πλατείας και θα συνεχίζουν την καμπυλόγραμμη ροή τους παρά το ανατολικό μέτωπο της αυτής, ενώ κατά τη συνάντησή τους με τον άξονα της Σιδ. Σταθμού η ροή ψηλού πρασίνου αλλά και παρτεριών περνά κυρίως προς το δυτικό μέτωπο της πλατείας. Η διάταξη αυτή εξασφαλίζει μια περισσότερο συνεκτική συνθετικά πρόταση και διαλέγεται με τις μεγάλες ευθείες του ορθογωνικού κανάβου.

β) Ο ποδηλατόδρομος πλάτους 2,00 μ θα διασχίζει το ανατολικό μέτωπο της πλατείας σε όλο το μήκος της από Βορρά προς Νότο, με την διαφορά όμως ότι στο πρώτο τμήμα μέχρι το ύψος της Σιδ. Σταθμού, ο ποδηλατόδρομος θα οδεύει παράλληλα με την Αριστομένους σε απόσταση 0,70 μ από τον δρόμο, για λόγους ασφαλείας των ποδηλατιστών.

Μετά την Σιδ. Σταθμού ο ποδηλατόδρομος θα εισέλθει λίγο πιο δυτικά στο εσωτερικό της πλατείας και από εκεί σε ευθεία γραμμή θα συναντήσει τον υφιστάμενο ποδηλατόδρομο στο ύψος της οδού Φραντζή στη θέση «Ψαράκια».

γ) Διείσδυση της οδού Σιδ. Σταθμού στην καρδιά της πλατείας η οποία στοχεύει στο Πνευματικό Κέντρο Καλαμάτας και τα γειτονικά διατηρητέα νεοκλασικά κτίρια, που πρέπει σχεδιαστικά να τονιστεί και να μην εμποδίζεται από νέες κατασκευές και ψηλό πράσινο, πλην των δύο υφιστάμενων αργυρολευκών στο ύψος του μνημείου των Ηρώων του 1821.

Επίσης στο ίδιο μέτωπο και στο ως άνω τμήμα, δεν προβλέπεται να τοποθετηθούν κάποια άλλα δέντρα, πλην κάποιων αξιόλογων υφιστάμενων, τα οποία απλώς θα διατηρηθούν. Το τμήμα αυτό διαθέτει πυκνό ιστό νεοκλασικών κτιρίων, που όπως αναφέρθηκε χαρακτηρίζουν την Άνω Πλατεία και που πρέπει να είναι απρόσκοπτα ορατά από αυτήν. Σχεδιαστικά πρέπει να ευνοηθεί η σύνδεση του Πνευματικού Κέντρου με την πλατεία και να χαρακτηριστεί το τμήμα αυτό από την διασύνδεση και την αλληλοπροβολή πλατείας – Πνευματικού Κέντρου – νεοκλασικών κτιρίων. Γεγονός που και μέσα από τον κατάλληλο φωτισμό των κτιρίων αυτών θα ποικίλλει την όψη της πλατείας από έξω προς τα μέσα.

δ) Μετακίνηση του νέου σιντριβανιού στο βόρειο τμήμα της πλατείας, αφού με τα προαναφερθέντα για την οπτική – σχεδιαστική επέκταση του άξονα της Σιδ. Σταθμού, το μνημείο των Ηρώων 1821 αναδεικνύεται σε νευραλγικό σημείο συνάντησης της Άνω και Κάτω Πλατείας. Κατά συνέπεια το σιντριβάνι μετακινούμενο στο βόρειο τμήμα της πλατείας έναντι του ΟΤΕ και των νεοκλασικών κτιρίων, ανάμεσα στα νέα παρτέρια πρασίνου προβάλλεται καλύτερα και αναδεικνύει το τμήμα αυτό που μαζί με τον ήδη πεζοδρομημένο άξονα της Αριστομένους και το κεντρικό τμήμα της οδού Νέδοντος συνιστούν είσοδο στην κεντρική ζώνη της πόλης, τόσο από την παλιά πόλη, όσο και από τις δυτικές προεκτάσεις. Ομοίως, στον χώρο αυτό συμβάλλει και ο άξονας της οδού Σιδ. Σταθμού, ενισχύοντας αυτόν το ρόλο.

ε) Οι δύο λοξοί δρόμοι, που συνδέουν το κάτω τμήμα της πλατείας με την οδό Σιδ. Σταθμού, έχοντας σωστά πεζοδρομηθεί, προτείνεται να διεισδύσουν σχεδιαστικά στον χώρο της πλατείας δημιουργώντας τις συνθετικά αναγκαίες διακοπές. Οι διεισδύσεις αυτές δημιουργούν αφορμές για διαφοροποίηση της πλακόστρωσης, όπως και για την τοποθέτηση ψηλών κατασκευών φωτισμού.

ζ) Οι στεγασμένες περιοχές για τα τραπεζοκαθίσματα των ζαχαροπλαστείων διευθετούνται ανάλογα, ενώ διατηρούν την προτεινόμενη διάδο των 4,00 μ από την δυτική Ο.Γ της πλατείας. Όσον αφορά την περιοχή έναντι του πρώην «ΤΡΙΑΝΟΝ» εκεί με τη νέα πρόταση δεν προβλέπονται τραπεζοκαθίσματα καθότι από την μελέτη προβλέπεται η κατασκευή καμπύλων παρτεριών πρασίνου.

Όλα τα παραπάνω στοιχεία φαίνονται στην επισυναπτόμενη γενική οριζοντιογραφία της πλατείας.

Κατόπιν τούτων εισηγούμεθα την έγκριση της τροποποίησης της αρχικής αρχιτεκτονικής μελέτης, με τις βασικές επιλογές σχεδιασμού, ώστε να προχωρήσει η μελέτη στο επόμενο στάδιο σύνταξης των λεπτομερειών κατασκευής, των απαιτούμενων υδραυλικών και Η/Μ εγκαταστάσεων, πρασίνου κλπ, καθώς και του αναλυτικού προϋπολογισμού

Οι συντάξαντες

1. Παν. Δημ. Νασόπουλος Αρχ - Μηχ.

2 Γεώρ. Σπυρόπουλος Πολ - Μηχ

Ο Δ/ΝΤΗΣ Τ.Υ

Βασίλης Τζαμουράνης
Πολιτικός Μηχανικός

Στην αρχή της συζήτησης του θέματος το λόγο παίρνει ο κ. Δήμαρχος, ο οποίος λέει τα εξής:

ΔΗΜΑΡΧΟΣ: Να ευχαριστήσω τον κ. Λιακατά για την παρουσία του.

Κύριε Καθηγητά ευχαριστούμε πάρα πολύ για τις προσπάθειες τις οποίες έχετε κάνει, για την καλή συνεργασία που είχατε με τον αρμόδιο Αντιδήμαρχο και με τον αρχιτέκτονα και με τον πολιτικό μηχανικό της Διεύθυνσης Τεχνικών Υπηρεσιών. Αναμένουμε με αγωνία τις απόψεις σας και τις θέσεις σας επί τους θέματος.

Ακολούθως, εισηγούμενος το θέμα ο Αντιδήμαρχος κ. Σπίνος λέει τα εξής:

ΣΠΙΝΟΣ: Κύριε Πρόεδρε θα προσπαθήσω να είμαι πάρα πολύ σύντομος για να δώσω το λόγο στον κ. Λιακατά που και εγώ θέλω να τον ευχαριστήσω για την παρουσία του σήμερα στη συνεδρίαση του Δημοτικού Συμβουλίου και επειδή και εγώ είμαι υποστηρικτής της άποψης του Δημάρχου ότι η ζωή συνεχίζεται και πρέπει να είμαστε εδώ, συνεχίζουμε και εμείς με ένα ιδιαίτερα σημαντικό θέμα για την πόλη της Καλαμάτας που είναι η ανάπλαση της κεντρικής πλατείας.

Πολύ γρήγορα να υπενθυμίσω σε όλους τους συναδέλφους ότι πριν από κάποιους μήνες είχε έρθει ο σχεδιασμός, η οριζοντιογραφία, η κάτοψη της ανάπλασης της κεντρικής πλατείας της πόλης της Καλαμάτας, της πλατείας Βασ. Γεωργίου που είναι το τελευταίο από τις μεγάλες σημαντικές παρεμβάσεις και το ιδιαίτερο κιόλας, το πιο σημαντικό που έχει ξεκινήσει η σημερινή Δημοτική Αρχή με το μπάσιμο του 2010 και θα είναι το έργο που ευελπιστούμε να δημοπρατηθεί άμεσα τους επόμενους μήνες. Είχε εγκριθεί, αν θυμάμαι καλά ομόφωνα, η πρόταση της Τεχνικής Υπηρεσίας, παρεβρίσκειται εδώ και ο υπεύθυνος της μελέτης ο κ. Νασόπουλος που συνεργάστηκε με το μηχανικό τον κ. Σπυρόπουλο και όταν πια είχαμε την έγκριση από τη συνεδρίαση του Δημοτικού Συμβουλίου η Δημοτική Αρχή σε συνεργασία πάντα με την Τεχνική Υπηρεσία, προτάθηκε σε κάποια συνάντηση ότι τώρα που μπαίνουμε στ ο επόμενο και αρκετά πιο δύσκολο κομμάτι μετά την οριζοντιογραφία που μιλάμε για τα τεύχη δημοπράτησης αλλά αυτό που ενδιαφέρει το Σώμα, δηλαδή στην επιλογή των υλικών, την μελέτη του ηλεκτροφωτισμού, αυτό δηλαδή που θα φτιάξει όλο αυτό που είδατε στην κάτοψη και για να προλάβουμε τυχόν προβλήματα και για να δημιουργήσουμε ότι πιο καλλίτερο μπορούσαμε στην κεντρική πλατεία μας που θα είναι η εικόνα, η βιτρίνα της πόλης, αποφασίσαμε να ζητήσουμε τη συνδρομή και τη βοήθεια του κ. Λιακατά. Ο κ. Λιακατάς είναι καθηγητής Αρχιτεκτονικής στο Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο, μάλιστα, θα σας τα πει και ο ίδιος, είναι στον τομέα που έχει σαν ειδικευση τις διαμορφώσεις και γενικά το σχεδιασμό υπαιθρίων και δημοσίων χώρων και όχι μόνο αυτά αλλά και ιδιαίτερα σ' αυτό οπότε καταλαβαίνετε πόσο σημαντική είναι η συμβολή του σ' αυτό, αλλά και αξίζει να το πω στο Σώμα ότι ο λόγος που προτάθηκε στον κ. Λιακατά είναι γιατί είναι και γνώστης της πόλης. Αν θυμάμαι καλά η συνεργασία με το Δήμο της πόλης ξεκινάει από την εποχή της κατασκευής του Πνευματικού Κέντρου και μετέπειτα και κάποιες άλλες μελέτες, άρα γνωρίζει την πόλη άρα μπορούσε στο σημείο το χρονικό που είμαστε και στο μικρό χρονικό διάστημα που έχουμε για να δημοπρατήσουμε το έργο ήταν η καλλίτερη λύση έτσι ώστε να μας βοηθήσει να πάρουμε τις καλλίτερες αποφάσεις.

Θα πει στη συνέχεια ο κ. Λιακατάς σε συνεργασία με τον κ. Νασόπουλο έτσι τις δικές του προτάσεις στα περαιτέρω βήματα που παρουσιάζουμε σήμερα στο Δημοτικό Συμβούλιο, αξίζει όμως να πω και μόνο από αυτήν την παρέμβαση και τη σημείωση του κ. Καθηγητή, μία μικρή μεν σημειακή παρέμβαση που έδωσε στη χωροθέτηση γενικότερα του πρασίνου και της ωφέλιμης επιφάνειας του χώρου μπροστά από το Πνευματικό Κέντρο θεωρώ ότι ήταν μια πάρα πολύ ιδιαίτερη στιγμή στην ανάπλαση της κεντρικής πλατείας και εγώ προσωπικά θέλω να τον ευχαριστήσω γιατί πιστεύω ότι ήταν αυτό που έλειπε σε όλη αυτή την προσπάθεια, πρέπει να το τονίσουμε, και τον αγώνα που δώσανε τα παιδιά, οι αρχιτέκτονές μου δηλαδή. Εγώ πιστεύω ότι από την αρχή κιόλας επιβεβαιώθηκε πόσο σωστό ήταν και σημαντική η συνεργασία μαζί με τον κ. Λιακατά.

Αυτά ήθελα να πω εγώ, νομίζω κ. Πρόεδρε μπορώ να βοηθήσω τη διαδικασία, να πει κάποια πράγματα ο κ. Λιακατάς σε κάποιες έτσι σημειακές παρεμβάσεις, κάποιες προτάσεις που έκανε νέες σε σχέση με την αρχική οριζοντιογραφία που είχε περάσει από το Δημοτικό Συμβούλιο και στη συνέχεια και με τα παιδιά, με τους αρχιτέκτονες μηχανικούς να πούνε και το περαιτέρω βήμα όσον αφορά τα υλικά τι ακριβώς προτείνουν και σε πιο σημείο είμαστε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Αφού ευχαριστήσω τον κ. Καθηγητή εκ μέρους του Σώματος του δίνει ευθύς αμέσως το λόγο.

ΛΙΑΚΑΤΑΣ: Ευχαριστώ. Επιτρέψτε μου πριν αναφερθώ στην πλατεία, επειδή είμαι και εγώ συγκλονισμένος με αυτά που συμβαίνουν αυτές τις μέρες, να πω κάτι από την εμπειρία μου πια σαν καθηγητής και σαν δημόσιο πρόσωπο και εγώ από τη μεριά μου τόσα χρόνια στο Πολυτεχνείο. Εγώ χαίρομαι που συνεχίζεται τη συνεδρίαση σήμερα και θα πω ένα πράγμα, ότι περισσότερα από 30 χρόνια που είμαι στο Πολυτεχνείο πάρα πολλές φορές, πάρα πολλές φορές, κάθε φορά που είχαμε σημαντικά πράγματα προγραμματίσει να συμβούν, καλέσει ανθρώπους απ' έξω, σημαντικές εκλογές όπου είχαμε υποψηφίους σημαντικούς έλληνες που είχαν κάνει τον κόπο να αφήσουν τις δουλειές τους και να έρθουν για να τους εκλέξουμε κ.λ.π. και πολλά άλλα ματαιώνοντο κατ' εξακολούθηση γιατί πάντα συνέβαινε μια ας την πούμε εντός εισαγωγικών πολιτική επικαιρότητα που έμπαινε μπροστά τα πράγματα σ' αυτόν τον τόπο. Πιστεύω ότι έχει έρθει η ώρα μάλλον να είμαστε πολύ ψύχραιμοι και έστω και για θέματα πράγματι που αυτή τη στιγμή να μοιάζουν για πολύ πιο ευτυχισμένες συνθήκες να κουβεντιάζουμε για τις διαμορφώσεις μιας πλατείας ας πούμε εντούτοις το ότι το κάνουμε πιστεύω ότι είναι σημαντικό απέναντι σε πράγματα που θέλουν κάθε φορά να αποπροσανατολίσουν τις και ως δια μαγείας συμβαίνουν αυτά τα πράγματα και πάντα έχουμε κάτι άλλο να πούμε πέρα από αυτό που θέλαμε και είχαμε προγραμματίσει να πούμε εκείνη τη στιγμή. Λοιπόν μεταφέρω και εγώ αν θέλετε από περισσότερο από 30 χρόνια εμπειρίας στο Πολυτεχνείο αυτό το πρόβλημα, πάντα είχαμε τέτοια πράγματα που μας ξεστρατίζανε. Πιστεύω ότι έχει έρθει η ώρα και αυτά να τα αναθεωρήσουμε. Πρέπει να είμαστε ψύχραιμοι και απόλυτα λογικοί.

Επιτρέψτε μου τώρα να μπω και εγώ στο θέμα της πλατείας.

Καταρχήν πριν μιλήσω ειδικότερα για την πλατεία ήθελα να πω ότι χαίρομαι γιατί ήρθα να βοηθήσω αυτή τη στιγμή το έργο των Δημοτικών υπηρεσιών μιας πόλης που έχει ιδιαίτερο ενδιαφέρον για τον σχεδιασμό και για το δημόσιο χώρο της. Εγώ έχω μια σχέση με την πόλη αρκετά στενή περισσότερο από 30 χρόνια ξεκινώντας πράγματι από το διαγωνισμό και την κατασκευή του Πνευματικού Κέντρου. Μέσα σ' αυτά τα χρόνια λοιπόν έχω παρακολουθήσει πραγματικά το διαρκές ενδιαφέρον αυτής της πόλης για το σχεδιασμό των κοινών της και αυτή τη στιγμή έστω κάτω από αυτές τις δύσκολες συνθήκες που ζει ο τόπος μας, η Καλαμάτα έχει έρθει η ώρα να απολαύσει τους καρπούς ας πούμε αυτού του μακροχρόνιου σχεδιασμού. Πράγματι, το Ιστορικό Κέντρο, η παραλία, η Αριστομένους, η πλατεία τώρα, είναι λαμπρά δείγματα αυτής της προσπάθειας. Λοιπόν χαίρομαι από αυτή την πλευρά που συνεισφέρω και εγώ κάτι σ' αυτό.

Και ας έρθουμε τώρα στην υπόθεση της πλατείας.

Δεν θα ήθελα να κάνω καμία ιδιαίτερη αναφορά παρά σε κάποιες γενικές αρχές αν θέλετε. Εγώ προσωπικά δεν θα ήθελα να κρίνω κάποιο προγενέστερο σχέδιο το οποίο βρήκα και συνεργάστηκα για να αλλάξει, αυτό είναι προφανές ότι έγιναν κάποιες αλλαγές που πιστεύουμε ότι είναι προς το καλλίτερο, αυτό που ήθελα να τονίσω από την αρχή είναι κάποια προβλήματα αυτά καθαυτά που έχει ο υφιστάμενος χώρος. Αυτά τα προβλήματα προσπαθήσαμε να αναμορφώσουμε στο σχέδιο που έχετε σήμερα μπροστά σας.

Ποια είναι αυτά τα προβλήματα. Δεν ξέρω, πρέπει να με ακούτε, να μην μιλάω συνέχεια στο μικρόφωνο γιατί πρέπει να γυρίσω προς τα εδώ, με διευκολύνει παρά να κάθομαι και να είμαι κολλημένος στο μικρόφωνο.

Λοιπόν η πλατεία όπως έχει σήμερα είναι ένας χώρος στο σύνολό του στην πραγματικότητα ασχεδιάστος. Αποτελείται από δύο κομμάτια, το κάτω, πλακόστρωτο κομμάτι που στερείται πρασίνου, και το πάνω κομμάτι το οποίο έχει αρκετό πράσινο. Μοιάζει λοιπόν ότι έχουμε δύο κομμάτια χώρου εξίσου ασχεδιάστα και τα δύο. Το ένα απλώς πλακοστρωμένο με σοβαρή έλλειψη πρασίνου, το άλλο με ένα ασχεδιάστο πράσινο. Αυτός λοιπόν ήταν ο ένας κύριος στόχος που ήρθαμε στην πρόταση αυτή να συμβιβάσουμε, ότι αυτό έπρεπε να γίνει ένα

πράγμα στη συνέχεια της πορείας από το Ιστορικό Κέντρο την Αριστομένους και προς τη νότια πλευρά της πόλης, μια συνέχεια λοιπόν με έναν σχετικά ομοιογενή σχεδιασμό και όχι κομμάτια λιγότερο ή περισσότερο σχεδιασμένα αλλά ασύμβατα μεταξύ τους. Αυτό είναι το ένα πράγμα. Το δεύτερο είναι ότι ο υπαίθριος χώρος γενικά δεν είναι ερήμην του αστικού περιγυρού του. Δηλαδή οι ελεύθεροι χώροι και τα κτίρια κυρίως τα δημόσια που περιβάλλουν αυτούς τους χώρους είναι πράγματα που πρέπει μέσα από το σχεδιασμό να συνεργάζονται. Στην πλατεία της Καλαμάτας την κεντρική, στην πραγματικότητα μαζί με τη διαγώνιο του σιδηροδρομικού σταθμού και τον σιδηροδρομικό σταθμό τον ίδιο αποτελούν τα δύο σημαντικά γεγονότα του νεοκλασικού σχεδιασμού της Καλαμάτας. Το νεοκλασικό σχέδιο της Καλαμάτας έρχεται στην πραγματικότητα να ενώσει τοπικές οικίσεις που υπήρχαν με έμφαση σε ορισμένες περιοχές, έρχεται λοιπόν να ενοποιήσει αυτά τα πράγματα, περνάει ένα υπογάμιο σύστημα, ένα κάναβο, επωφελείται βεβαίως της διαμόρφωσης του χώρου ο οποίος ήταν ελεύθερος εξαιτίας των υπερχειλίσεων του ποταμού, διατηρεί τον ποταμό και χαράζει το σχέδιο αυτό και έρχεται στην πραγματικότητα να συμβιβάσει λοιπόν αυτά τα δύο γεγονότα. Το ένα είναι ο κάναβος που πηγαινει από βορά προς νότο από το σχέδιο το υπογάμιο των οικοδομικών τετραγώνων της καινούριας Καλαμάτας της εποχής εκείνης, αλλά και ένα άλλο σημαντικό φυσικό γεγονός που είναι ο σιδηρόδρομος. Ο σιδηρόδρομος με την καμπύλη που έχει δεν μπορούσε να ενταχθεί σε αυτό το σχεδιασμό, έπρεπε λοιπόν ο σταθμός να μπει σ' αυτή τη θέση όπως μπορούσε να στρίψει η γραμμή τότε, εξ ου και προκύπτει αυτός ο σημαντικός διαγώνιος άξονας που είναι ένα δραματικό εντός εισαγωγικών γεγονός για το σχεδιασμό της πόλης. Έρχεται λοιπόν αυτός ο άξονας με τον από βορά προς νότο άξονα του πολεοδομικού σχεδιασμού και ουσιαστικά παράγεται το κέντρο της καινούριας πόλης. Δεν μπορεί λοιπόν στο σχεδιασμό αυτού του χώρου να αγνοήσει κανείς τις επιρροές και τη σημασία αυτού του άξονα. Στην πράξη λοιπόν η πλατεία της Καλαμάτας ολοκληρώνεται μέσα από αυτή τη λογική. Το δεύτερο λοιπόν στοιχείο που κάναμε ήτανε την ακτινοβολία αυτού του άξονα να την περάσουμε στο σχεδιασμό της πλατείας. Και την περάσαμε με δύο τρόπους, πρώτα απ' όλα κάνοντας, ελευθερώνοντας όσο μπορούσαμε την προέκταση των δύο οικοδομικών γραμμών της Σιδηροδρομικού Σταθμού προς την πλατεία και επίσης τονίζοντας μέσα από τις διαμορφώσεις και τις διεισδύσεις των άλλων καθέτων. Υπόψιν δε ότι, δεξ τε τι σημαντικό πράγμα, ο άξονας αυτός έρχεται και βρίσκει μπροστά την πρόσοψη του Παζαντοπουλείου, το πιο σημαντικό κτίριο των κοινών της νεοκλασικής πόλης της Καλαμάτας. Η αίθουσα της Λαϊκής Σχολής όπου στην πραγματικότητα για πάρα πολλά χρόνια, εγώ τουλάχιστον την πρόλαβα εδώ ως μαθητής του Δημοτικού Σχολείου, αίθουσα που γινόντουσαν διαλέξεις, γινόντουσαν ομιλίες, γινόντουσαν γιορτές, ήτανε λοιπόν το φόρουμ αν θέλετε έλειπε, ο χώρος των κοινών της πόλης. Έρχεται λοιπόν αυτό το πράγμα, εκεί είναι πηγαινετε δέστε το, και χτυπάει επάνω στην όψη αυτού του κτιρίου, των γειτονικών νεοκλασικών κτιρίων και του κτιρίου της Τραπεζής. Υπάρχει ένα λοιπόν διατηρούμενο σήμερα σημαντικό μέτωπο σημαντικών κτιρίων της πόλης που υποδέχεται αυτόν τον άξονα. Μάλιστα εάν παλιά θυμόταν κανείς και την παλιά είσοδο της πόλης θα δείτε την οπτική που δημιουργείτο μπαίνοντας κανείς, δηλαδή η αίσθηση που είχα παλιά μπαίνοντας στην πόλη της Καλαμάτας ήτανε όταν έφτανες σ' αυτό το σημείο, περνούσες τη γέφυρα και έμπαινες εδώ. Ερχόμενος εκεί, μάλλον ιδιαίτερα στην 23^η Μαρτίου, αλλά εν πάση περιπτώσει το πέρασμα ήταν αυτό εδώ. Και αυτός περίπου ο άξονας συγκλίνει πάνω στο ίδιο μέτωπο.

Συμβαίνουν λοιπόν πράγματα που εγώ με την ευαισθησία μου ως αρχιτέκτονας πολεοδόμος θα έλεγα δραματικά τα οποία δεν μπορείς να τα αγνοήσεις στο σχεδιασμό αυτού του χώρου. Αυτό λοιπόν και κάναμε προχωρώντας την ήδη σημαντική δουλειά που είχαν κάνει οι συνάδελφοι προηγουμένως. Περάσαμε αυτά τα πολεοδομικά χαρακτηριστικά πάνω στο σχεδιασμό της πλατείας και το πράσινο το κάναμε ένα πράγμα όχι συγκεντρωμένο και ασχεδιάστο όπως ήταν εδώ, φυσικά τα δέντρα δεν μπορείς κατά προτίμηση, δέντρα που έχουνε ζήσει χρόνια να τα καταργείς, προσπαθήσαμε λοιπόν αξιόλογα δέντρα να τα εντάξουμε έστω και σαν ελεύθερα στοιχεία, προσπαθήσαμε να δημιουργήσουμε κάποια παρτέρια με ροή τα οποία πέρα από τα δέντρα θα μπορούν να μας προσφέρουν και εποχιακά φυτά άρα και χρώμα στην πλατεία το

οποίο θα εναλλάσσεται μέσα από τα διάφορα φυτά σε διάφορες εποχές του χρόνου και αυτό το πράγμα θελήσαμε, βρήκαμε ότι εν μέρει τουλάχιστον, καταλαβαίνουμε ότι το κομμάτι αυτό της πλατείας θα έπρεπε να διατηρηθεί αρκετά ως υδρία ελεύθερη ζώνη προκειμένου να μπορούν να συμβαίνουν διάφορες εκδηλώσεις, αλλά και ο αβίαστος περίπατος των Καλαματιανών, παρόλα αυτά όμως είπαμε ότι το πράσινο θα έπρεπε με κάποιον τρόπο να διεισδύσει σε όλο το μήκος της πλατείας. Άρα λοιπόν το πράσινο πια από ένα αρκετά συνηθισμένο πράγμα που είναι εδώ, απλώνεται σε μια φυσική ροή μέσα στην πλατεία.

Πάλι εγώ θεωρώ ως τυχαίο γεγονός ότι ηρώο δεν βρίσκεται εκεί, αλλά το ηρώο θα έπρεπε να, γιατί είναι ένα σημαντικό ακαταχώριστο στοιχείο το οποίο πάλι και το ίδιο αναδεικνύει αυτόν τον άξονα και αναδεικνύεται από αυτόν τον άξονα, όμως θα έπρεπε να ελευθερωθεί και να μπει μέσα σ' αυτή τη λογική.

Πέραν λοιπόν από δύο σοβαρά δέντρα που υπάρχουν εκεί και δεν θέλαμε να τα βλάψουμε, ελευθερώνουμε το χώρο και βάζουμε πια το ηρώο να βρίσκεται μέσα αν θέλετε στο μεγαλείο αυτού του μεγάλου βαρδιού άξονα που είναι η πλατεία και να είναι και αυτό ένα ακαταχώριστο στοιχείο σημαντικό το οποίο βοηθάει σ' αυτή τη σύνθεση των δύο σημαντικών και ιστορικών όπως είπα αξόνων της πόλης.

Τώρα, το νερό. Υπάρχει το σιντριβάνι εδώ διαμορφωμένο, το ιστορικό αν θέλετε σιντριβάνι τα Ψαράκια τα παλιά, διαμορφώθηκε όπως διαμορφώθηκε, είναι κάτι που είναι πολύ πρόσφατα φτιαγμένο, εκεί δεν το συζητούμε το σεβόμαστε και το εντάσσουμε στη μελέτη, εξάλλου δεν νομίζω ότι εντάσσεται τελικώς άσχημα σε όλη αυτή την προσπάθεια. Η λογική, μια από τις λογικές αν θέλετε, γιατί αν θυμόμαστε και όλα αυτά και στο νεοκλασικό σχέδιο της Καλαμάτας και την πλατεία στο ποτάμι την οφείλουμε τελικώς, ελεύθερη γη εξαιτίας της υπερχειλίσης του ποταμού ήταν και μπόρεσε να γίνει ότι έγινε τον καιρό εκείνο, ε ως λοιπόν χρησιμοποιήσουμε πάλι το νερό άλλη μια φορά, στην αρχή και στο τέλος αυτού του άξονα για να θυμόμαστε και το καημένο το ποτάμι. Λοιπόν με τη λογική αυτή τοποθετούμε πάλι ένα αντίστοιχο στοιχείο νερού το οποίο βεβαίως θα είναι μιας διαφορετικής διαμόρφωσης, θα είναι μάλλον ένα στοιχείο που θα έχει μεγαλύτερο ύψος απ' ότι έχει πραγματοποιηθεί εδώ, σκεφτόμαστε δηλαδή κάτι το οποίο θα μπορεί σαν στήλη υδάτινη να ανεβαίνει ψηλά και έτσι ουσιαστικά και επισημαίνουμε την είσοδο από εδώ πάλι και επισημαίνουμε την αρχή και το τέλος της πλατείας, έτσι και αλλιώς όπως θέλετε πάρτε το, είναι δύο υδάτινα στοιχεία, και από εκεί και πέρα μια και χρησιμοποιούμε κάποιες γραμμές, περασιές οικοδομικών γραμμών, αυτές εδώ και αυτήν εδώ, τα οποία τα χρησιμοποιούμε πια σαν διακριτά στοιχεία του σχεδιασμού μας, δεν είναι πια απλώς αφηρημένα γεωμετρικά στοιχεία τετράγωνα σαν ένα χαλί που βάλουμε εκεί, είναι γραμμές με σημασία αυτές. Μια λοιπόν και ο σχεδιασμός μας βασίζεται σε κάποιες γραμμές με σημασία, ας το πούμε έτσι, ε είπαμε ότι ένα ενοποιητικό στοιχείο της πλακόστρωσης που τεχνικά ούτως ή άλλως χρειάζεται, δεν μπορείς να πλακοστρώνεις ένα άπειρο, πρέπει αυτό το πράγμα να το χωρίσεις σε κομμάτια για να μπορείς να το ελέγξεις και κατασκευαστικά αλλά και σαν λειτουργία στο μέλλον, πάλι αυτή ακριβώς η αναγκαιότητα αυτού του κανάβου υπό διαίρεση της πλατείας είναι πια το γραμμικό στοιχείο που οργανώνει όλη την υπόθεση. Ένα πλέγμα κανάβου πλέον αποτελεί και, το οποίο διακρίνεται και σαν υλικό μέσα στην υπόλοιπη πλακόστρωση, αποτελεί αυτό την υπόλοιπη βασική αρχή πλέον σχεδιασμού του δαπέδου.

Εγώ από μεριάς μου από εκεί και πέρα δεν έχω να πω τίποτε άλλο, τα υπόλοιπα θα μπορούσαν, αν θέλετε να απαντήσω στις ερωτήσεις σας ευχαρίστως, τα υπόλοιπα είναι στοιχεία που αρκετά σοβαρά τα είχαν ψάξει και τα είχαν βρει οι συνάδελφοί μου εδώ των υπηρεσιών του Δήμου. Αυτά τα στοιχεία τα ξαναχρησιμοποιήσαμε και τα αναδιατάξαμε μέσα σ' αυτή την υπόθεση και από άποψη υλικών δηλαδή και από άποψη εξοπλισμού και από άποψη στοιχείων φωτισμού τα οποία επίσης αυτή τη στιγμή ξανακοιτάμε και είμαστε έτοιμοι στην επόμενη φάση της μελέτης να τα ορίσουμε και αυτά.

Θα έλεγα ότι ο κ. Νασόπουλος μπορεί να συμπληρώσει κάποια πράγματα στην περιγραφή σε ότι αφορά υλικά ή ότι θέλετε ευχαρίστως να σας ...

ΔΗΜΑΡΧΟΣ: τριπλασιάζεται, έτσι; Έχουμε άλλο ένα....

ΛΙΑΚΑΤΑΣ: Ναι έχουμε άλλο ένα.

ΔΗΜΑΡΧΟΣ: Με το πράσινο τι γίνεται σε σχέση με

ΛΙΑΚΑΤΑΣ: Κοιτάξτε, το ψηλό πράσινο ενισχύεται, το ψηλό πράσινο, το χαμηλό πράσινο εγώ θα έλεγα επί λέξει εντατικοποιείται, δηλαδή μπορούμε αυτά εδώ τα παρτέρια μπορούμε να τα φροντίζουμε και να τα φυτεύουμε πιο εντατικά. Εδώ είχαμε πολύ πράσινο αλλά δεν το αξιοποιήσαμε όλο, ήτανε τουλάχιστον άλλες εποχές όντως ήτανε πιο φυτεμένο άλλες εποχές δεν ήτανε. Ήτανε δηλαδή μια επιφάνεια πρασίνου που όμως ως χλοοτάπητας κυρίως δούλευε, δεν δούλευε ως ανθώνας ας πούμε, σήμερα θα μπορούσαμε να είχαμε πιο εντατικά αυτά τα ...

ΔΗΜΑΡΧΟΣ: Να μην ξεχάσετε βρύση για τα παιδιά. Το νερό να τρέχει συνέχεια. Ένα - δύο πίδακες.

ΛΙΑΚΑΤΑΣ: Γιατί όχι!

ΣΠΙΝΟΣ: Αν θέλετε να πείτε και για τα καθιστικά, το σχεδιασμό αλλά και τη χωροθέτησή τους.

ΔΗΜΑΡΧΟΣ: Και για το ποδηλατόδρομο να μας δείξετε από πού περνάει.

ΛΙΑΚΑΤΑΣ: Ναι, ο ποδηλατόδρομος είναι αυτή η γραμμή που βλέπετε εδώ. Είναι πολύ πολύ εμφανής.

ΔΙΚΑΙΟΥΛΑΚΟΣ: Από την Αριστομένους θα περνάνε αυτοκίνητα κε Καθηγητά;

ΛΙΑΚΑΤΑΣ: Ναι.

ΔΗΜΑΡΧΟΣ: Προς το παρόν.

ΛΙΑΚΑΤΑΣ: Προς το παρόν. Ευχή θα ήτανε κάποτε ... Μόνο οχήματα έκτακτης ανάγκης κ.λ.π. Κοιτάχτε το κακό δεν είναι να περνάνε αυτοκίνητα, το κακό είναι να μην σταθμεύουν αυτοκίνητα, βέβαια εμείς έχουμε θέσεις στάθμευσης. Είναι δύσκολο να το πιστέψουμε αυτό. Αυτό που ενοχλεί δεν είναι το αυτοκίνητο που περνάει είναι το αυτοκίνητο που κάθεται, αυτό δημιουργεί τα προβλήματα. Το αυτοκίνητο περνάει αρκεί να περνάει προσεκτικά, να μην τρέχει. Ακόμα και ένα υλικό του δαπέδου ή αν τις διαβάσεις τις κάνουμε από άλλο υλικό θα μπορούμε να αναγκάσουμε τα αυτοκίνητα να μην τρέχουνε. Ή στο εύρος του δρόμου. Αν το εύρος του δρόμου δεν είναι πολύ μεγάλο πάλι αναγκάζουμε το αυτοκίνητο να μην τρέχει διότι φοβάται και αυτός που οδηγεί.

Επομένως όλα αυτά, μπορεί κανείς ψυχολογικά, δηλαδή μπορεί να χειριστεί το αυτοκίνητο κανείς. Εγώ δεν θα 'λεγα ποτέ να πάψει να περνάει η συγκοινωνία η δημόσια από εδώ.

ΔΙΚΑΙΟΥΛΑΚΟΣ: Οι κόκκινες χαράξεις είναι γρανίτης;

ΛΙΑΚΑΤΑΣ: Ναι, είναι γρανίτης πορφυρής, δεν είναι ακριβώς κόκκινο είναι πιο ωραίο το πραγματικό. Σχεδιαστικά είναι δύσκολο να αποδώσεις, υπάρχει πάντα μια προσπάθεια ρεαλισμού, αλλά εγώ σας διαβεβαιώ ότι τα υλικά τουλάχιστον που έχουμε βάλει κάτω είναι πολύ πιο όμορφα απ' αυτό που έχει εκτυπωθεί.

ΔΗΜΑΡΧΟΣ: Τα καθιστικά;

ΛΙΑΚΑΤΑΣ: Υπάρχουν πολλά παγκάκια καταρχήν και μικρά παγκάκια δηλαδή για 2-3 ανθρώπους, αλλά σκεφτόμαστε και κάποιους μεγαλύτερους πάγκους με δύο όψεις ενδεχομένως και το σκεφτόμαστε σε διάφορες θέσεις όπως είναι αυτή εδώ, όπως είναι εδώ, εδώ ενδεχομένως. Αυτά είναι πράγματα που εφόσον οριστικοποιούμε πλέον αυτή τη διαμόρφωση θα τα βρούμε στη συνέχεια πιο ...

ΔΙΚΑΙΟΥΛΑΚΟΣ: Οι καφετέριες θα μείνουν με τα καθίσματα ακριβώς ...

ΛΙΑΚΑΤΑΣ: Οι καφετέριες είναι χώρος που βλέπετε εδώ. Αυτά τα Χ που βλέπετε είναι ας πούμε ομπρέλες 3,60 και 3,60 μέτρων. Τώρα πως ακριβώς θα διαμορφωθούν αυτές οι ομπρέλες, αν θα είναι ομπρέλες δηλαδή ή αν θα είναι μια άλλη κατασκευή αυτό είναι κάτι που μας προβληματίζει και το κουβεντιάζουμε ακόμα.

Είχαμε κάποιες ιδέες, έτσι κι αλλιώς. Δηλαδή, μια σκέψη δικιά μου προσωπικά ήτανε ότι θα μπορούσαμε να πάμε σε στοιχεία 7,20 – 7,20 ας πούμε, ενδεχομένως προκατασκευασμένα αλλά αυτό είναι θέμα αρκετά σοβαρής συζήτησης αν πρέπει να γίνει έτσι, παρότι είναι αρκετά ενδιαφέρον. Έχουμε σχεδιάσει κάτι. Αυτό τι θα είχε για σκοπό: κάθε στοιχείο του 7,20 – 7,20 θα μπορούσε να είναι μόνιμης κατασκευής, να στεγαστεί σωστά και ωραία, δηλαδή να στεγαστεί με γυαλί ή με πολυκαμβολικά φύλλα που είναι διαφώτιστα και από πάνω να πάρει μια περσιδωτή κατασκευή από αλουμινολαμαρίνα και να είναι αυτό το πράγμα να μην περνάει φως ή να μην περνάει κατευθείαν ήλιος ενώ περνάει το φως και γύρω γύρω θα είναι δυνατόν να μπορούσε να κλείσει με γυαλί. Αλλά αυτά εφόσον φτάναμε να κάνουμε κάτι τέτοιο, δηλαδή εφόσον αποφάσιζε ο Δήμος ότι θα έδινε πλέον ένα ύψος κατασκευής στους ενδιαφερομένους. Τώρα το πώς θα γινόταν αυτό, είναι και αυτό θέμα συζήτησης. Θα μπορούσαν να το φτιάξουν οι ενδιαφερόμενοι με βάση το σχέδιο του Δήμου, δεν ξέρω είναι θέματα που δεν τα έχουμε αγγίξει αυτά ακόμα. Εφόσον κάναμε κάτι τέτοιο, εφόσον φτάναμε εκεί αυτό θα αποτελούσε μια συγκεκριμένη απόφαση που θα δέσμευε όμως μια πολύ συγκεκριμένη κατασκευή. Απλώς η κατασκευή που σκεφτόμαστε τώρα είναι πιο σύγχρονη, πιο ευέλικτη και πιο ποιοτική από αυτές που κατά καιρούς είχαμε σκεφτεί στο παρελθόν.

Αλλά το αν πρέπει να γίνει κάτι τέτοιο ή αν πρέπει να διαφυλαχτεί πραγματικά ο χώρος ως υπαίθριος απλώς με μια διαφοροποίηση του δαπέδου με μια κάποια σκάρα ή κάτι τέτοιο έτσι ώστε να είναι και αναστρέψιμο σαν λογική αλλά και να προστατεύονται αυτοί που κάθονται από τα νερά της βροχής από οτιδήποτε και απλώς δεν θα έχουμε ομπρέλες από επάνω, αυτό είναι μια ιστορία που ειλικρινά είναι και θέμα πολιτικής απόφασης αλλά είναι και θέμα που δεν έχουμε καταλήξει εμείς.

ΔΙΚΑΙΟΥΛΑΚΟΣ: Τα φωτιστικά θα μείνουν αυτά που υπάρχουν;

ΛΙΑΚΑΤΑΣ: Όχι, όχι, αλλάζουν.

ΔΙΚΑΙΟΥΛΑΚΟΣ: Το επίπεδο θα είναι το ίδιο από πάνω μέχρι κάτω ή ...

ΛΙΑΚΑΤΑΣ: Όταν λέτε το επίπεδο, τι εννοείτε;

ΔΙΚΑΙΟΥΛΑΚΟΣ: Το επίπεδο της πλατείας

ΛΙΑΚΑΤΑΣ: Περίπου θα είναι αυτό που είναι. Αλλάζουν πράγματα που έχουν να κάνουν κυρίως με τις απορροές.

ΦΩΝΕΣ: (δεν ακούγονται)

ΛΙΑΚΑΤΑΣ: Και αυτό είναι θέμα που δεν έχει ολοκληρωθεί η μελέτη.

ΔΙΚΑΙΟΥΛΑΚΟΣ: Όσον αφορά το φως, θα παίξετε όσον αφορά την επίπλωση του χώρου με το φως ή θα βάλετε αυτά τα συγκεκριμένα φώτα που βλέπουμε πάνω στις πλατείες;

ΛΙΑΚΑΤΑΣ: Κοιτάξτε, τα φώτα που τουλάχιστον μέχρι στιγμής έχουμε υπόψη μας είναι αρκετά ενδιαφέρον, δηλαδή είναι από μόνα τους ένα στοιχείο ενδιαφέρον.

ΔΙΚΑΙΟΥΛΑΚΟΣ: Δεν αναφέρομαι μόνο στο ντιζάιν, αναφέρομαι όσον αφορά και ...

ΛΙΑΚΑΤΑΣ: Την ποιότητα και τον τρόπο που κατευθύνεται το φως, ναι. Έχουμε φώτα που είναι από κάτω, έχουμε φώτα που είναι από πάνω με ανάκλαση προς τα κάτω...

ΔΙΚΑΙΟΥΛΑΚΟΣ: Άρα θα παίξετε με το φως.

ΛΙΑΚΑΤΑΣ: Βεβαίως.

ΣΠΙΝΟΣ: Σήμερα δεν έρχεται η μελέτη ...

ΔΙΚΑΙΟΥΛΑΚΟΣ: Όχι αλλά παρεμπιπτόντως ρωτάω.

ΣΠΙΝΟΣ: Να σας πω μόνο ότι ένα δεδομένο θα είναι να είναι και ρυθμιζόμενα έτσι ώστε μετά τις 1 - 2 η ώρα ξέρω εγώ να πέφτει πάρα - πάρα πολύ αρκετά η απόδοση, η φωτεινότητα γιατί είναι

ΛΙΑΚΑΤΑΣ: Βεβαίως όλα έχουν να κάνουν και με το θέμα του κόστους αλλά κάπου ίσως να πρέπει και να ακούσουμε αυτές τις αρχές έστω και να και να κλιμακωθεί το κόστος σε κάποιο βάθος χρόνου.

ΜΠΑΚΑΣ ΙΩΑΝ.: Η θέση του αστικού ΚΤΕΛ παραμένει, θα μπει σε άλλη θέση;

ΛΙΑΚΑΤΑΣ: Μία στάση προβλέπεται περίπου στο κέντρο της πλατείας. Μία στάση στο κέντρο της πλατείας.

ΜΠΑΚΑΣ ΙΩΑΝ.: Εκεί θα γίνει και εσοχή;

ΛΙΑΚΑΤΑΣ: Όχι, γιατί αν αρχίσουμε και κάνουμε τέτοιου είδους είναι σαν να ενθαρρύνουμε την ταχύτερη κυκλοφορία. Στόχος δεν είναι να ενθαρρύνουμε την ταχύτερη κυκλοφορία. Δεν πειράζει, κάθε 5 - 10 λεπτά που περνάει ας περιμένουμε λίγο.

ΤΣΕΡΩΝΗΣ: Θα σταματάνε και όσοι έρχονται από πίσω.

ΛΙΑΚΑΤΑΣ: Να σταματάνε.

ΤΣΕΡΩΝΗΣ: Όσον αφορά τα υλικά έχει τροποποιηθεί σε σχέση με την προηγούμενη μελέτη;

ΛΙΑΚΑΤΑΣ: Όχι. Κοιτάξτε, βλέπετε εδώ ένα γκρι πράγμα, αυτό το γκρι πράγμα είναι σε πολύ μεγαλύτερη ποσότητα απ' ό τι ήταν στην προηγούμενη μελέτη.

Έχουμε λοιπόν δύο εκδοχές εκεί, έχουμε τους κυβόλιθους τους τσιμεντένιους και έχουμε βρει και πλάκες γρανιτένιες που μοιάζουν πολύ αλλά έχουν καλλίτερη ποιότητα, ανάλογα με το πώς θα χειριστούμε το κόστος θα χρησιμοποιήσουμε όσο μπορούμε περισσότερο επιφάνεια γρανίτη όπου τα βρίσκουμε δύσκολα τα πράγματα θα χρησιμοποιήσουμε κυβόλιθους τσιμεντένιους.

ΤΣΕΡΩΝΗΣ: (δεν ακούγεται)

ΛΙΑΚΑΤΑΣ: Οι πλατείες είναι συνάρτηση του χώρου στον οποίο βρίσκονται. Δεν μπορεί εξ αντικειμένου

ΤΣΕΡΩΝΗΣ: (δεν ακούγεται)

ΛΙΑΚΑΤΑΣ: Δυστυχώς για την Ελλάδα ότι έχουμε ταυτίσει με καλό στο μυαλό μας είναι παλιό. Λοιπόν για καινούρια παραδείγματα δεν είναι εύκολο να πει κανένας. Έχουν γίνει τελευταία διάφοροι διαγωνισμοί και επάνω, για την Καβάλα, που μπορούν να βγουν καλά πράγματα, δεν έχουν υλοποιηθεί όμως ακόμα. Σαν αρχιτεκτονικοί διαγωνισμοί ήταν πολύ καλές οι προτάσεις που γίνανε, υλοποιημένα καλά παραδείγματα δεν θα τολμούσα να σας πω ότι αυτό είναι καλό παράδειγμα που μπορούμε να το αντιγράψουμε.

Φωνή: Η Δράμα (δεν ακούγεται)

ΛΙΑΚΑΤΑΣ: Η Δράμα, δεν την ξέρω.

ΤΣΕΡΩΝΗΣ: Από το σημείο που δείξατε στο νότιο μέρος που είναι το σιντριβάνι και 50 μέτρα κάτω υπάρχει ένας δρόμος που δεν φαίνεται βέβαια στην απεικόνιση. Είναι ένα δρόμος ο οποίος δίνει δυνατότητα κυκλοφορίας από δύση προς ανατολή, δηλαδή για να πάει κάποιος από τη δυτική πόλη στην ανατολική πόλη, Βασ. Όλγας. Ερχόμαστε εδώ πέρα λοιπόν στο επάνω μέρος, δηλαδή μετά (δεν ακούγεται) και υπάρχει ένα στενάκι πάλι που μπορεί να πάει κάποιος για να πάει από τη δυτική πόλη στην ανατολική και βέβαια όχι με ευθύ τρόπο αλλά μέσω διακλαδώσεων να φτάσει ...

Φωνή: Νικηταρά.

ΤΣΕΡΩΝΗΣ: Νικηταρά. Πάμε άλλα 300 μέτρα πιο πάνω, δεν ξέρω πόσα είναι, που υπάρχει η πλατεία 23^{ης} Μαρτίου και μπορεί από εκεί να πάει πάλι κάποιος με όχι απλό τρόπο θα έλεγα από τη δυτική πόλη στην ανατολική πόλη. Μήπως είναι σκόπιμο στη μέση εκεί να γίνει ένας δρόμος που υπήρχε παλιά κάτω από το άγαλμα, νότια από το άγαλμα ...

ΛΙΑΚΑΤΑΣ: Εδώ, να κόψουμε λέτε.

ΤΣΕΡΩΝΗΣ: ... να βγαίνει στην Καίσαρη και να σου δίνει τη δυνατότητα για να ισοφαρίσουμε κάπως αυτό το κυκλοφοριακό παράδοξο;

ΛΙΑΚΑΤΑΣ: Κοιτάξτε, το θέμα της κυκλοφορίας στην πόλη είναι ένα πολύ ευρύτερο θέμα από το θέμα της πλατείας.

ΤΣΕΡΩΝΗΣ: Ναι αλλά σχετίζεται με την πλατεία όμως..

ΛΙΑΚΑΤΑΣ: Σχετίζεται με την πλατεία σε ότι αφορά τη διαμόρφωσή της, οι αποφάσεις όμως που αφορούν το κυκλοφοριακό είναι ... Εμείς μάλλον δεχτήκαμε και εφαρμόσαμε...,

ΤΣΕΡΩΝΗΣ: Πήρατε κυκλοφοριακά δεδομένα.

ΛΙΑΚΑΤΑΣ: ...πήραμε δεδομένη την κυκλοφοριακή μελέτη δεν σκεφτήκαμε να την αναμορφώσουμε. Η μόνη σκέψη που είχε ήδη γίνει και ήταν πολύ σωστή, ήταν αυτή εδώ, για να απαλυνθεί το φοβερό μπέρδεμα του κόμβου που γινότανε και αυτός ο δρόμος έβγαινε εδώ. Έτσι;

ΤΣΕΡΩΝΗΣ: Καλά θα πάνε γύρω γύρω τώρα. Οι ίδιοι άνθρωποι θα πηγαίνουν γύρω γύρω. Κάνουν άσκοπα μέτρα δηλαδή, άσκοπες διαδρομές

ΛΙΑΚΑΤΑΣ: Ναι αλλά το ξαναλέω και πάλι, η πλατεία δεν είναι ...

ΤΣΕΡΩΝΗΣ: Οι ίδιοι άνθρωποι που κατεβαίνουνε θα κάνουν έναν κύκλο για να βγούνε πάλι στο ίδιο σημείο.

ΛΙΑΚΑΤΑΣ: Έχετε δίκιο αν σκεφτούμε ότι το πρώτο μας πράγμα είναι πως θα κυκλοφορούνε τα αυτοκίνητα. Δεν νομίζω πια ότι με την έκταση που έχει πάρει η πόλη ο χώρος αυτός θα έπρεπε το πρώτο μέλημά μας να είναι να διευκολύνουμε την κυκλοφορία του αυτοκινήτου. Καλό είναι που την έχουμε γιατί αν δεν την είχαμε ...

ΤΣΕΡΩΝΗΣ: Το πώς θα μετακινήσει από το ένα μέρος της πόλης στο άλλο είναι πολύ σημαντικό τώρα, μη λέμε ...

ΛΙΑΚΑΤΑΣ: Πάντως αυτό εδώ, το να κόψουμε εδώ είναι σαν να κάτι που προσπαθούμε να το κάνουμε να μην το κάνουμε τελικά.

ΜΠΑΣΑΚΙΔΗΣ: Σε μία ορθογώνια πλατεία βλέπουμε ένα κυκλικό σιντριβάνι. Πως ταιριάζει αυτό; Εγώ θα έλεγα ας πούμε (δεν ακούγεται)

ΛΙΑΚΑΤΑΣ: Γιατί ο μόνος τρόπος που να ταιριάζουν τα πράγματα είναι πάντα να επαναλαμβάνουμε το ίδιο τους το σχήμα; Το σιντριβάνι το οποίο είναι και έξω από τη νομοτέλεια τη φυσική αν θέλετε. Γιατί αν θέλεις να κάνεις ένα σιντριβάνι, έναν πίδακα νερού αυτός πέφτει γύρω γύρω σε μια ακτίνα σταθερή, δηλαδή τον κύκλο τον βγάζει το ίδιο το σιντριβάνι από μόνο του. Η λογική της ...

ΜΠΑΣΑΚΙΔΗΣ: (δεν ακούγεται)

ΛΙΑΚΑΤΑΣ: Ο λόγος εδώ είναι το κατακόρυφο στοιχείο. Εδώ όταν έγινε αυτό το σιντριβάνι ήταν κάτι άλλο. Ο λόγος ήταν η ανάμνηση των παλιών..., τα Ψαράκια που ήταν στρογγυλά. Εδώ δεν υπήρχε λόγος να γίνει στρογγυλό ας πούμε. Αυτό με τη λογική που διαμορφώθηκε θα μπορούσε να είναι και κάτι άλλο. Παρόλα αυτά μπήκαν..., γιατί το μυαλό του ανθρώπου δουλεύει περίπλοκα, οι συνειρμοί της παλιάς υπόθεσης έκανα και αυτό στρογγυλό.

ΜΠΑΣΑΚΙΔΗΣ: Το πράσινο που είναι στην πλατεία εκεί, είναι δενδροστοιχία αυτό που βλέπουμε; Το πράσινο δίπλα στον ποδηλατόδρομο.

ΛΙΑΚΑΤΑΣ: Αυτό. Αυτή είναι η δενδροστοιχία.

ΜΠΑΣΑΚΙΔΗΣ: Αυτή που υπάρχει εκεί.

ΛΙΑΚΑΤΑΣ: Ναι, αυτή που υπάρχει. Αυτά θα είναι παρτέρια για λουλούδια.

ΣΠΙΝΟΣ: Τα καφέ είναι τα καθιστικά.

ΛΙΑΚΑΤΑΣ: Τα καφέ είναι παγκάκια.

ΚΛΕΙΔΩΝΑΣ: Για τους χώρους που θα αναπτυχθούν τα τραπεζοκαθίσματα των καταστημάτων, εκεί υπάρχει ένα πρόβλημα. Σήμερα οι χώροι αυτοί καταλαμβάνονται από τους καταστηματαρχες άναρχα. Πως θα βλέπατε αυτούς τους χώρους ώστε να είναι συγκεκριμένος και να μην βάζει ο άλλος τα τραπεζοκαθίσματα όπου θέλει. Δηλαδή να διαμορφώνουμε το χώρο έτσι, υπερυψωμένο ή δεν ξέρω και εγώ πως, ώστε να είναι οριοθετημένος μόνιμα.

ΛΙΑΚΑΤΑΣ: Κάπως έτσι γίνεται, απλώς γίνεται αναστρέψιμο αυτό το πράγμα. Δηλαδή δεν δημιουργούμε μια υψομετρική διαφορά που θα μας δημιουργεί πρόβλημα, βάζουμε μια σχάρα, τύπου ξύλινη σχάρα, τύπου ντεκ ένα κατάστρωμα λοιπόν όπου γίνεται από μία ειδική ξυλεία που είναι ανθεκτική, δεν είναι ξυλεία στην πραγματικότητα, συνθετική ξυλεία, η οποία έχει τη μορφή ενός ντεκ, αυτό λοιπόν είναι τόσο περίπου, 7-8 πόντους ψηλότερο από το υπόλοιπο δάπεδο. Αυτό λοιπόν και οριοθετεί. Έτσι; Και ο άλλος ορισμός αν φτάσουμε σε μια κατασκευή αυτής της μεγάλης ομπρέλας που είναι μία από τις εκδοχές που σκέφτομαι, θα είναι ακόμα μια πιο σαφής η οριοθέτηση και από πάνω, αλλά ήδη την έχουμε από κάτω στο δάπεδο.

ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ ΠΑΝ.: Κύριε Καθηγητά, πιστεύετε ότι όπως έχει χωροθετηθεί ο ποδηλατόδρομος διευκολύνει; Και μια δεύτερη ερώτηση, αν ερχότανε ανατολικότερα καταλαμβάνοντας κατά το ήμισυ του πλάτους την Αριστομένους δεν θα ήταν καλλίτερα;

ΛΙΑΚΑΤΑΣ: Ναι. Αν θέλετε τη γνώμη μου ναι, αλλά έχουμε τους κυκλοφοριολόγους οι οποίοι μας καλούν σε υπευθυνότητες ότι θα καταστρέψουμε, θα σκοτώσουμε ανθρώπους κ.λ.π.

ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ ΠΑΝ.: Και για το θέμα της λογικής να σταματήσει η κυκλοφορία της Αριστομένους ...

ΛΙΑΚΑΤΑΣ: Εγώ αν θέλετε είμαι υπέρ αυτής της άποψης αλλά το ξαναλέω αν ελέγξουμε την κυκλοφορία, αν μπορέσουμε να ελέγξουμε την κυκλοφορία, γιατί όχι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Άλλη ερώτηση υπάρχει; Όχι.
Τοποθετήσεις.

Κύριε Ηλιόπουλε.

ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ ΠΑΝ.: Κύριε Πρόεδρε εγώ πιστεύω ότι έχει φτάσει πλέον η εποχή που ένα όνειρο πολλών ανθρώπων, δηλαδή η ενοποίηση του Ιστορικού Κέντρου της Καλαμάτας, της Αριστομένους, της πλατείας και του Πάρκου του ΟΣΕ, δημιουργείται πλέον ένα πνεύμονας για την πόλη, αλλάζει η πόλη στον κεντρικό της άξονα και είναι κάτι το οποίο περιμέναμε όλοι και θέλαμε πάρα πολλά χρόνια.

Πιστεύω ότι η μελέτη όπως έχει τροποποιηθεί, με τις επιφυλάξεις που είπα για τον ποδηλατόδρομο, τις οποίες βέβαια τις έχω ξαναπεί, και επειδή έχουμε περιθώρια λόγω της πλατείας λόγω του ότι ακόμα δεν έχει ξαναγίνει και επειδή είμαι και της άποψης ότι η κυκλοφορία μέσα στην πλατεία πρέπει να περιορίζεται όσο το δυνατόν πιο πολύ για να φτάσουμε κάποτε σε σημείο να εφαρμοστεί και το Γενικό Πολεοδομικό που προβλέπει την

Αριστομένους πεζόδρομο, εμείς είμαστε θετικοί γι' αυτή την πρόταση και θέλω να ευχαριστήσω τον κ. Καθηγητή για τη δουλειά του.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Κύριε Τσερώνη.

ΤΣΕΡΩΝΗΣ: Τον τελευταίο καιρό έχω δει κάτι πεζοδρομήσεις, διαμορφώσεις πλατειών στην Κόρινθο, στο Άργος και στην Τρίπολη, τις τελευταίες μέρες. Μπορώ να πω ότι η μία αντιγράφει την άλλη, δεν υπάρχει το ιδιαίτερο χαρακτηριστικό σε κανένα από τα έργα που ανέφερα και δεν κάνει τη διαφορά απ' αυτά που έχουνε γίνει σε άλλες πόλεις. Θα έλεγα μάλλον ότι η πλατεία Γεωργίου στην Πάτρα είναι καλλίτερη από πλευράς υλικών που έχουν χρησιμοποιηθεί και από πλευράς χαρακτήρα που έχει κρατήσει, χαρακτήρα από το παλιό, οι υπόλοιπες αναπλάσεις που έχω δει δεν μου έχουν κάνει καμία ιδιαίτερη εντύπωση. Η άποψή μου και την έχω διατυπώσει επανειλημμένα είναι ότι καλλίτερα να κάνεις λίγα τετραγωνικά μέτρα διαμόρφωσης ανάπλασης αλλά να έχουνε κάτι το ξεχωριστό που θα κάνουνε τον κόσμο να μιλάει γι' αυτά, τον κόσμο τον ξένο που θα έρχεται στην πόλη και θα βλέπει μια διαφορά, παρά να ξανοίγεις σε πολλές πλακοστρώσεις, πεζοδρομήσεις με υλικά ευτελή, συνηθισμένα, τα οποία τα συνηθίζεις μετά από λίγο και δεν σου κάνουν καμία ιδιαίτερη εντύπωση αλλά και δεν κάνουνε και τη διαφορά.

Θεωρώ ότι η μελέτη μια χαρά είναι, με τις παρατηρήσεις που έκανα έχω την εντύπωση ότι πρέπει να δίνεται η δυνατότητα κυκλοφορίας από κάποιον που θέλει να πάει από το ένα μέρος της πόλης στο άλλο και η πλατεία να μην αποτελεί το εμπόδιο για να κυκλοφορήσουμε από τα ανατολικά στα δυτικά ή αντίστροφα.

Η μελέτη κατά τα άλλα καλή είναι, εντάξει η δουλειά καλά έχει γίνει, καλά δείχνει στο χαρτί, πιστεύω όμως, το λέω άλλη μια φορά, ότι θα έπρεπε να προσπαθήσουμε να κάνουμε τη διαφορά.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ο κ. Δικαιουλάκος.

ΔΙΚΑΙΟΥΛΑΚΟΣ: Πίστευα ότι ο φίλος μου ο κ. Μπασακίδης θα είχε βάλει τον προβολέα απόψε όπως άλλες φορές.

ΜΠΑΣΑΚΙΔΗΣ: Είναι μεγάλο το σχέδιο και δεν (δεν ακούγεται)

ΔΙΚΑΙΟΥΛΑΚΟΣ: Να κάνω κάποιες παρατηρήσεις θα ήθελα και στον κ. Καθηγητή εάν μπορούμε ένα κάνουμε κάποια συμπληρωματικά στοιχεία να δώσουμε.

Επειδή όλοι γνωρίζουμε ότι το σύμβολο της Μεσσηνίας αλλά και της Καλαμάτας είναι η ελιά, θα πρότεινα κ. Καθηγητά αντί να υπάρχει αυτός εδώ ο σχεδιασμός ο ορθογώνιος ή τετράγωνος, να δημιουργηθούνε μέτρα πάνω στην πλατεία φύλλα ελιάς. Δεν ξέρω αν με καταλαβαίνετε. Να σας δείξω μία εικόνα σε μια άλλη πλατεία πάλι από γρανίτη που έχει δημιουργηθεί το σήμα μιας βάρκας, σε ένα ψαροχώρι στην Πορτογαλία. Νομίζω ότι σ' αυτό που είπε ο αγαπητός συνάδελφος, χρειαζόμαστε μια καινοτομία, μια πρωτοτυπία και όταν έρχεται ο επισκέπτης, ο τουρίστας στην Καλαμάτα πρέπει να βλέπει κάτι διαφορετικό. Δεν μπορεί να βλέπει το ίδιο πράγμα στην Κόρινθο, στην Τρίπολη, στο Άργος και στην Καλαμάτα. Συγγνώμη που τα λέω αυτά, προσπαθώ να δώσω κάποια στοιχεία που αφορούν την πρωτοτυπία, την καινοτομία, γιατί πραγματικά εκεί κ. Δήμαρχε πρέπει να ποντάρουμε σαν πόλη, να δείξουμε. Είμαστε μια πόλη που έχουμε πολιτιστική κληρονομιά, μια πόλη που βασικά βασίζεται στον τουρισμό και πρέπει ο τουρίστας που θα έρθει να βλέπει κάτι διαφορετικό. Άρα ένα πρώτο σχόλιο κ. Καθηγητά αν μπορούσε, και οι υπεύθυνοι εδώ πέρα των Τεχνικών Υπηρεσιών αλλά και η πολιτική ηγεσία της πλειοψηφίας, η από γρανίτη, να γίνουν με φύλλα ελιάς επάνω στην πλατεία. Αυτό είναι το πρώτο σχόλιο που θα ήθελα να κάνω.

Ένα δεύτερο σχόλιο είναι το εξής: Ότι θα μπορούσε, η οδός Αριστομένους πρέπει οπωσδήποτε κάποτε να κλείσει. Αλλά θα μπορούσε όμως να γίνει και κάτι άλλο. Δυστυχώς δεν έχουμε ψηφίσει στην πλατεία να γίνει υπόγειο πάρκινγκ. Είχα εδώ πέρα να σας δείξω αγαπητοί συνάδελφοι αρκετές μικρές πλατείες σαν την Καλαμάτα που εδώ και 50 χρόνια έχουν γίνει υπόγεια πάρκινγκ. Δεν ξέρω γιατί εμείς ακόμα στην Καλαμάτα ψαχνόμαστε για ένα υπόγειο πάρκινγκ. Θα μπορούσε η οδός Αριστομένους κ. Καθηγητά να γίνει υπόγεια, δηλαδή από το χώρο εδώ κάτω μέχρι εδώ που πάει το ποτάμι να πηγαίνει υπόγεια η οδός Αριστομένους. Αυτό είναι ένα δεύτερο σχόλιο. Τέλος πάντων.

Μετά, εδώ στο κάτω μέρος αγαπητοί συνάδελφοι, μετά τα Ψαράκια, είναι το ΔΗΠΕΘΕ. Και δίπλα στο ΔΗΠΕΘΕ υπάρχει ένα κτίριο, που έχει τραυματιστεί από τους σεισμούς, που ανήκει στη ΔΕΗ. Μην ξεχνάτε ότι μια πλατεία είναι όπως ο κορμός ενός δέντρου που έχει τους κύκλους. Όπως πολύ σωστά είπατε μέσα από τη διέλευση υπάρχουν τα νεοκλασικά, υπάρχει η Εθνική Τράπεζα, υπάρχει το Πανταζοπούλειο, παρακάτω υπάρχει μια άλλη Τράπεζα της Alfa Bank αν θυμάμαι, και όπως επίσης η οδός Σιδηροδρομικού Σταθμού. Επομένως η άποψή η δική μου κ. Καθηγητά όσον αφορά τη μνήμη, θα μπορούσε αυτός ο χώρος που είναι στο ΔΗΠΕΘΕ, που και εκεί πρέπει να γίνει ίδια παρέμβαση, δηλαδή μερικά μέτρα προς τα κάτω, ο χώρος του ΔΗΠΕΘΕ, τα δύο τοιχία, έχω μία φωτογραφία εδώ πέρα δεν μπορώ να τη δείξω τώρα, αυτού του κτιρίου που είναι στον προαύλιο χώρο του ΔΗΠΕΘΕ να γκρεμιστούν να μείνουνε είναι δύο χώροι, να φωτίζονται και να είναι ένα σύνολο όπου εκεί ο επισκέπτης θα θυμίζει και για μας θα υπάρχει η ιστορία της μνήμης. Όπως ξέρετε η έννοια της μνήμης σε μία πόλη είναι καθοριστική. Υπάρχει ένα μνημείο που θα θυμίζει τους σεισμούς του '86, είμαστε μια σεισμογενής περιοχή, και αυτό είναι ένα αξιοθέατο κ. Καθηγητά αν συμφωνείτε.

ΛΙΑΚΑΤΑΣ: Δεν ήταν δική μου, αυτό που λέτε είναι ενδιαφέρον δεν ήταν όμως ...

ΔΙΚΑΙΟΥΛΑΚΟΣ: Εγώ κάνω κάποιες πρωτότυπες προτάσεις καινοτόμες πιστεύω, έτσι τουλάχιστον θέλω να πιστεύω, που πραγματικά θα βοηθήσουν μακροπρόθεσμα να δώσουν ένα κλικ, αυτό το κλικ που θέλουμε για την πόλη. Δεν θέλουμε μια ομοιομορφία, κάτι που υπάρχει παντού, πρέπει να δώσουμε και κάποια στοιχεία διαφορετικά.

Επίσης, μπροστά στο Πνευματικό Κέντρο, πολύ ωραία η σκέψη, όπως κατεβαίνει αυτός ο άξονας και φτάνει στο Πανταζοπούλειο, εκεί μπροστά από το Πανταζοπούλειο έχω μια φωτογραφία εδώ

Φωνή: (δεν ακούγεται)

ΔΙΚΑΙΟΥΛΑΚΟΣ: Μπορούσε, γι' αυτό σας ρώτησα αν είναι στο ίδιο ύψος. Δεν είναι υποχρεωτικό η πλατεία να είναι ακριβώς στο ίδιο ύψος. Θα μπορούσε αυτός ο άξονας να είναι υπερυψωμένος με ξύλο, αυτό το κομμάτι εδώ μπροστά, όπου θα μπορεί αγαπητοί συνάδελφοι να λειτουργεί σαν μία σκηνή. Δηλαδή η αρχική επίπλωση της πλατείας να περιέχει και από μόνο της νέα σημεία που από εκεί μπορούν να γίνονται διάφορα πολιτιστικά δρώμενα όλη τη διάρκεια του έτους. Έχω μια εικόνα εδώ μπροστά που μπορείτε να τη δείτε. Σαν ιδέα το βάζω, μπροστά από το νεοκλασικό θα δένει πάρα πολύ όμορφα και σκεφτείτε εδώ πέρα τι μπορούμε να κάνουμε και τι όμορφα που θα νοιώθουν οι τουρίστες και οι επισκέπτες τα βραδινά που θα είναι φωτισμένος ο χώρος αυτός και να γίνονται μπροστά

ΛΙΑΚΑΤΑΣ: Ένα από τα πράγματα που σκεφτήκαμε είναι ακριβώς αυτό. Για να το αδειάσουμε αυτό πράγμα

ΔΙΚΑΙΟΥΛΑΚΟΣ: Θα μπορούσε όμως να έχει μια χάρη, μια ομορφιά αν ήταν υπερυψωμένο και μάλιστα ξύλινο.

Και κλείνοντας ήθελα να πω και κάτι άλλο. Θα μπορούσε ένας χώρος της πλατείας αγαπητοί συνάδελφοι να καθιερώσουμε το εξής: Κατά την περίοδο των Χριστουγέννων ή του Πάσχα η πόλη να προωθεί την εγκατάσταση ενός έργου από έναν διάσημο σύγχρονο καλλιτέχνη στα εικαστικά που θα μπορούσε να εκθέτει ένα έργο του κάθε Χριστούγεννα, τις ημέρες των Χριστουγέννων ή τις ημέρες του Πάσχα. Θα μπορούσε να υπάρχει ένα χώρος που θα τον ορίσουμε εμείς από τώρα που θα λέμε: Ο Κώστας ο Βαρώτσος θα έρθει τα Χριστούγεννα τα επόμενα να αφήσει ένα έργο του να περάσουν για ένα μήνα να το δουν οι επισκέπτες. Τα επόμενα Χριστούγεννα ή το επόμενο Πάσχα, ένα άλλος καλλιτέχνης να βάλει ένα έργο του το οποίο θα περάσουν οι επισκέπτες, οι τουρίστες να βλέπουνε το έργο αυτού του διάσημου εικαστικού καλλιτέχνη.

Συγγνώμη αν σας κούρασα αλλά ήθελα να σας πω ότι η πόλη χρειάζεται κάτι καινούριο, χρειάζεται κάτι το όμορφο, κάτι το καινοτόμο και πιστεύουμε ότι με αυτές τις προτάσεις κ. καθηγητά, αν τουλάχιστον μερικές από αυτές μπορούμε να τις ωραιοποιήσουμε θα δώσουμε το κάτι που χρειαζόμαστε, αυτό το κλικ που θέλει η πόλη, αυτή την ομορφιά και την ιδιαιτερότητα που πολύ σωστά είπε ο αγαπητός συνάδελφος ότι χρειάζεται η πόλη μας. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Κύριε Αλευρά.

ΑΛΕΥΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, καταρχάς θα πρέπει να πω ότι η παρέμβαση του συναδέλφου του κ. Δικαιουλάκου επιβεβαίωσε τα χαρακτηριστικά του άνδρα, δηλαδή και την ευαισθησία του και την ανησυχία του και την καινοτομία του και τις απόψεις και εκφράσεις γενικά και τις ιδέες μάλλον που συνεισφέρει στα μείζονα ζητήματα της πόλης. Το πρώτο σχόλιο αυτό.

Το δεύτερο, νομίζω ότι είχαμε από διαφορετικές ενδεχομένως οπτικές αλλά πάντως από την ίδια αφετηρία ορμώνοντες, όλοι αυτό το διάστημα της Δημοτικής περιόδου συμφωνήσε ότι ο κεντρικός άξονας της πόλης η κεντρική ζώνη χρειάζεται ένα λήφτινγκ, χρειάζεται μια ανάπλαση συνολικού χαρακτήρα όχι μερικού και αποσπασματικού το οποίο θα συνεισέφερε και στην λειτουργικότητα και στην αισθητική της Καλαμάτας στο κεντρικό της μέτωπο. Νομίζω ότι η εισήγηση που πολύ αδρά ο κ. Καθηγητής περιέγραψε, πως δηλαδή η κεντρική ζώνη της πόλης βελτιούμενη θα εμφανιστεί, και βεβαίως που αυτό έγινε με βάση τις κατευθύνσεις και τις προδιαγραφές που η Δημοτική Αρχή έθεσε, νομίζω ότι απέχει αρκετά από το να χαρακτηριστεί μία παρέμβαση που έχει ανάγκη η πόλη και που θα την χαρακτήριζε για ορίζοντα δεκαετιών. Γιατί ούτε οι αναπλάσεις είναι εύκολο να γίνονται καθημερινά, ούτε οι παρεμβάσεις μπορούν και να σχηματοποιούνται και να προϋπολογίζονται. Το δεύτερο σχόλιό μου είναι αυτό.

Και το τρίτο. Εκ των πραγμάτων αυτού του είδους οι συζητήσεις πλέον αγαπητοί συνάδελφοι, που αφορούν Δημοτικά Συμβούλια της πατρίδας μας που έχουν ιεραρχήσεις και προτεραιότητες έργων, νομίζω ότι εκ των πραγμάτων σχετικοποιούνται πλέον εις ότι αφορά την υλοποίησή τους. Επομένως το Δημοτικό Συμβούλιο καλά κάνει και διαβουλεύεται επί υπαρκτών ζητημάτων, επί συγκεκριμένων προτάσεων, αλλά νομίζω ότι και στην επόμενη Δημοτική περίοδο αυτή η πλειοψηφία, άλλη πλειοψηφία, όποια επιλέξει ο λαός, θα έρθει και είτε αυτή την πρόταση είτε βελτιούμενη είτε τροποποιούμενη θα την ξανα συζητήσει γιατί πολύ απλά δεν υπάρχουν χρήματα για να υλοποιηθεί. Αυτό δεν το λέγω από αντιπολιτευτικό καθήκον, άλλωστε αυτού του είδους οι λογικές με ότι στη χώρα συμβαίνει αποδυναμώνονται. Έτσι είναι τα πράγματα. Κύριε Δήμαρχε με αφορμή το γενικότερο ζήτημα που στην αρχή συζητήθηκε, ναι οφείλουμε, και δεν έχει να κάνει με την πρόταση του κ. Κοσμοπούλου που εγώ ψήφισα, πράγματι και σε δύσκολες περιόδους πρέπει να στεκόμεθα όρθιοι να συζητάμε, τα Δημοτικά Συμβούλια έχουν αποστολές, έχουν ρόλους αλλά και ο πολιτικός ρεαλισμός είναι ένα στοιχείο που πρέπει να τον έχουμε υπόψη μας να τον εντάσσουμε στη λογική μας γιατί πολύ απλά καθορίζει το δια ταύτα της πολιτικής μας συμπεριφοράς.

Τελειώνω εδώ και πρέπει να πω και κάτι άλλο κ. Δήμαρχε, γιατί νομίζω ότι θα αδημονούν και οι φίλοι οι δημοσιογράφοι. Είχα σκοπό, εκτρέπω λίγο, αλλά δεν θα μπω στο θέμα γιατί θα αποδομηθεί η συζήτηση, θα αποδομηθεί όχι από την ένταση αλλά από την άλλη θεματολογία, νόμιζα το Δημοτικό Συμβούλιο με την πρόταση του Κ. Κοσμόπουλου μπορεί να μην προχωρούσε στη συζήτηση των θεμάτων του και γι' αυτό το λόγο πέραν της πρώτης παρέμβασής μου που είχε να κάνει με την κρίση των γεγονότων της Αθήνας και τη στηλίτευση ασφαλώς και την καταδίκη και την έκφραση της οδύνης. Το δεύτερο θέμα που θέλω να βάλω κ. Πρόεδρε απαντώντας στον κ. Δήμαρχο, με δημόσιο χαρακτήρα, όπως δημόσια προκάλεσε να τοποθετηθώ, έκρινα να τη δώσω την απάντηση στο πλαίσιο του Δημοτικού Συμβουλίου. Νομίζω τώρα όμως και η ώρα δεν είναι καλή και έχει προχωρήσει η συζήτηση

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Να μη φύγουμε από το θέμα.

ΑΛΕΥΡΑΣ: Όχι, δεν το βάζω.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Έτσι.

ΑΛΕΥΡΑΣ: Θέλω να πω λοιπόν στους φίλους δημοσιογράφους ότι θα υπάρχει απάντηση σ' αυτή τη δημόσιου χαρακτήρα ερώτηση του κ. Δημάρχου, πως τοποθετούμαι επί της νέας χωροταξίας του Δήμου Καλαμάτας, ίσως και αύριο αν το επιτρέψουν τα δικαστήρια και τελειώσω γρήγορα, εδώ στο Δημοτικό χώρο αλλά ή στο προσεχές Δημοτικό Συμβούλιο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Αφορά τους δημοσιογράφους όχι το Δημοτικό Συμβούλιο. Να μη φύγουμε από το θέμα.

ΑΛΕΥΡΑΣ: Και το Δημοτικό Συμβούλιο και το λαό τη πόλης.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Να μη φύγουμε από το θέμα.

ΑΛΕΥΡΑΣ: Μα είπα δεν το βάζω. Ευχαριστώ.

ΜΠΑΚΑΣ ΙΩΑΝ.: Μετά τις παρεμβάσεις που έχουνε γίνει στη Σιδηρ. Σταθμού, στην Αριστομένους από την πλατεία 23^η Μαρτίου μέχρι την Εθνική Τράπεζα, στο ανατολικό πεζοδρόμιο της Αριστομένους και στους κάθετους δρόμους της κεντρικής πλατείας, αναμφίβολα λείπει και μια δυνατή παρέμβαση επί της πλατείας, έτσι για να ολοκληρωθεί αυτή η ενότητα.

Να συγχαρούμε σε όσους οφείλεται αυτό το έργο. Βεβαίως σε άλλους μπορεί να αρέσει η πλατεία όποτε και όταν διαμορφωθεί, σε άλλους μπορεί να μην αρέσει αλλά όλοι θα συνηθίσουμε, είναι όπως το χρώμα του αυτοκινήτου εύκολα το συνηθίζεις μετά την παρέλευση κάποιων ημερών και εύκολα το βαριέσαι!

Αναμφίβολα η πλατεία μετά από 35 χρόνια περίπου που έγινε η τελευταία παρέμβαση, θυμάμαι ήμουνα μαθητής στο Γυμνάσιο, στις πρώτες τάξεις του Γυμνασίου, όταν γινόταν η παρέμβαση στην πλατείας, '75, '76, '74, ε μετά από 35 χρόνια θέλει τη δική της παρέμβαση. Θέλει την παρέμβασή της πλην όμως κ. Σπίνο έχω 2-3 ερωτήματα να μου απαντήσετε και να μου τα απαντήσετε τώρα.

Από ποιο πρόγραμμα θα χρηματοδοτηθεί αυτή η παρέμβαση; Και έχω λόγους που ρωτάω. Απαντήστε μου, δεν υπάρχει πρόβλημα.

ΣΠΙΝΟΣ: Εγώ θα σας απαντήσω μέχρι τη δημοπράτηση. Μέχρι και τη δημοπράτηση. Αυτό θα σας το απαντήσει ο Δήμαρχος.

ΜΠΑΚΑΣ ΙΩΑΝ.: Πότε θα ξεκινήσουν οι διαδικασίες και πότε προβλέπετε να εγκατασταθεί ο εργολάβος;

Φωνή: (δεν ακούγεται)

ΜΠΑΚΑΣ ΙΩΑΝ.: Θα μου τα πείτε εσείς.

Πάντως, για να μην δευτερολογώ, προσέχτε κυρίως τον τομέα της χρηματοδότησης μήπως θεωρείτε από κάπου εξασφαλισμένες κάποιες πιστώσεις και αυτές οι πιστώσεις δεν έρθουν ποτέ και μπει κάποιος εργολάβος μέσα, ξηλώσει τα πάντα και κάποια στιγμή διαπιστωθεί ότι δεν υπάρχουν πιστώσεις και αφήσουμε κανένα ανάθεμα μέσα στην πλατεία. Βεβαίως τώρα αυτή τη στιγμή ανεβάζω στο κόκκινο την καχυποψία όλων αλλά προσέχτε και μερικές παγίδες μην κάνουμε τίποτε αναθέματα στο κέντρο της Καλαμάτας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ορίστε κ. Τσερώνη, δευτερολογία εν τάχει.

ΤΣΕΡΩΝΗΣ: Κύριοι συνάδελφοι ρώτησα προηγουμένως τον κ. Καθηγητή κατά την άποψή του ποια είναι η καλλίτερη πλατεία που έχει συναντήσει στην Ελλάδα και όπως είπα από το παλιό έχουμε καλά δείγματα γραφής, παλιές πλατείες, από το καινούριο δεν θα μπορούσε να ξεχωρίσει κάτι. Και δεν μπορεί να ξεχωρίσει κάτι για τον απλούστατο λόγο ότι όλα κινούνται στο επίπεδο του συνηθισμένου, αντιγράφει ο ένας τον άλλον. Και το είπα και σκόπιμα προηγουμένως ότι οι τελευταίες ημέρες είδα έργα παρόμοιας ανάπλασης στην Κόρινθο, στην Τρίπολη και στο Άργος και είναι όλα πανομοιότυπα. Δεν είναι αυτό όμως το ζητούμενο. Το ζητούμενο ενός Δήμου, μιας Δημοτικής Αρχής, ενός Δημοτικού Συμβουλίου δεν είναι να κάνει μία από τα ίδια, το ζητούμενο είναι να κάνει τη διαφορά όπως είπα.

Και το λέω αυτό και παίρνω το λόγο για δεύτερη φορά επειδή άκουσα τις προτάσεις του κ. Δικαιουλάκου προηγουμένως που ο άνθρωπος χωρίς να έχει αρμοδιότητα σ' αυτό το ζήτημα και χωρίς να είναι αυτής της ειδικότητας αλλά αντιλαμβανόμενος και κινούμενος στο ίδιο μήκος κύματος με την άποψή μου ότι πρέπει να κάνουμε τη διαφορά προβληματίστηκε και είπε δυο πράγματα διαφορετικά που η Δημοτική Αρχή δεν είχε σκεφτεί, να δώσει το στίγμα στους μελετητές ότι θέλουμε να μας κάνετε την καλλίτερη πλατεία της Ελλάδος, θέλουμε να μας κάνετε κάτι το διαφορετικό. Εγώ θα σας πω πάντως ότι στο χωριό μου, και όποιος περάσει από εκεί μπορεί να το δει, σε μια άκρη της πλατείας έχουνε κάνει ένα μικρό αμφιθεατράκι και θυμήθηκα αυτό που είπε προηγουμένως ο κ. Δικαιουλάκος. Είναι για να κάνουνε εκδηλώσεις, τα παιδάκια παίζουν εκεί, λένε ποιήματα, έτσι από μόνα τους αυτοσχεδιάζοντας, η νεολαία, και οργανωμένα καμιά φορά γίνονται εκδηλώσεις.

Αυτό είναι κάτι το διαφορετικό από τις συνηθισμένες πλατείες. Αυτό είναι κάτι το διαφορετικό. Νομίζω ότι η Δημοτική Αρχή πρέπει να δώσει αυτό το στίγμα στους μελετητές και εκείνοι από εκεί και πέρα ξέρουνε να κάνουνε τη δουλειά τους. Εγώ προσωπικά δεν συμφωνώ με το συνηθισμένο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ευχαριστώ.
Κύριε Δήμαρχε

ΔΗΜΑΡΧΟΣ: Να ευχαριστήσω τον Παναγιώτη τον Νασόπουλο τον αρχιτέκτονα του Δήμου για τη μεγάλη συμβολή του, στην ειδικότητά του πάντοτε, όσον αφορά τις πεζοδρομήσεις ασφαλώς και την πλατεία, γιατί υπήρξαν κάποια δεδομένα πάνω στα οποία βασίστηκε η δεύτερη προσπάθεια. Και να ευχαριστήσω και το Γιώργο το Σπυρόπουλο που είναι εδώ ο οποίος δεν λυπήθηκε από χρόνο, υπηρετεί στο Δήμο μας και με δύσκολες συνθήκες διότι δεν έχει ξεκαθαρίσει ένα γραφειοκρατικό θέμα και έχει να πληρωθεί κοντά 2 χρόνια ο άνθρωπος, δεν φείσθηκε χρόνου έδωσε τον καλλίτερο εαυτό του για να έχουμε τα καλλίτερα δυνατά αποτελέσματα.

Οφείλω να το πω αυτό και για τους δυο ανθρώπους του Δήμου μας, τους ευσυνείδητους αυτούς υπαλλήλους, και να ευχαριστήσω τον καθηγητή μας ο οποίος έχει μία αγάπη και μία παρουσία στην πόλη, αυτό είναι πολύ σημαντικό για να υπάρχει συνέχεια στο αρχιτεκτονικό έργο.

Να πω δύο κουβέντες για την πλατεία όπως την προσεγγίζω εγώ. Δεν υπάρχει καλλίτερη πλατεία. Δεν υπάρχει. Γιατί, γιατί η πλατεία δεν είναι μόνο αρχιτεκτονικό δημιούργημα, η πλατεία είναι ψυχή, είναι νοοτροπία, είναι μνήμη, είναι ιστορία. Τι ήταν τα "Ψαράκια", μια λιμνούλα προχειροφτιαγμένη με 5 ψαράκια μέσα που είναι συνδεδεμένη με την μνήμη όλων όσων είναι από 50 χρόνια και πάνω. Δεν είναι μόνο το άψυχο αρχιτεκτονικό δημιούργημα, είναι η ιστορία μας, η βόλτα μας, η νοοτροπία μας, τα συναισθήματά μας, είναι η ψυχή μιας πόλης. Έτσι μπορεί να μην έχει τα ωραιότερα των υλικών η πλατεία, όμως για μας που ζούμε εδώ είναι η καλλίτερη. Μπορεί να φέρει στην Καλαμάτα μία πλατεία άριστη, εννοώ με άριστα αρχιτεκτονικά υλικά, να τη φορέσεις εδώ και να μην μας λέει τίποτα διότι δεν έχει σχέση με την ψυχή μας, με την νοοτροπία μας και με την ιστορία μας.

Έχουμε χρηματοδοτήσει λοιπόν, είμαστε συγχρηματοδότες μαζί με την Καπνοβιομηχανία Καρέλια και την με την Alfa Bank ενός βιβλίου για τις πλατείες τις πόλεις μας τα τελευταία 150 χρόνια. Εγώ θεωρώ ότι αυτό το βιβλίο πρέπει να το έχουμε ευαγγέλιο, διότι αν δεχόμαστε ότι η πλατεία είναι και μνήμη και παράδοση και συναίσθημα και ιστορία, αυτή δεν πρέπει να τη διαγράφουμε με αρχιτεκτονικές προσεγγίσεις που δεν θα λαβαίνουν υπόψη όλα αυτά τα στοιχεία. Ευχαριστώ λοιπόν τον κ. Καθηγητή που η προσέγγιση δεν είναι 100% διαφορετική, υπάρχει ένας σεβασμός στην αντίληψή μας για το τι είναι η πλατεία και πως πρέπει να λειτουργεί ο συγκεκριμένος χώρος και θεωρώ ότι θα έχουμε τα καλλίτερα δυνατά αποτελέσματα.

Βασικές αρχές που είχαν τεθεί: περισσότερο νερό, περισσότερο πράσινο, ο χώρος που είναι αποκομμένος το βόρειο μέρος να μπει κόσμος μέσα, να ενοποιήσουμε τα δύο μέρη της πλατείας, όλα αυτά αγαπητοί συνάδελφοι υπηρετούνται. Η ανάπλαση της πλατείας έχει αρχίσει, από την οδό Κροντήρη. Ήδη το πρώτο βήμα έχει γίνει. Έτσι;

Τώρα, να πω 2-3 πράγματα ακόμα, γιατί έχει περάσει και η ώρα. Το πρώτο που πρέπει να σας πω είναι ότι η πλατεία μας είναι ενταγμένη στις οριζόντιες δράσεις του ΘΗΣΕΑ, υπάρχουν οι αποφάσεις, δεν χρειάζεται ούτε απόφαση της Περιφερειακής Επιτροπής. Κοιτάξτε, για τον κανονικό ΘΗΣΕΑ που εμείς περάσαμε όλα τα έργα, και γνωρίζετε ότι είμαστε η πρώτη πόλη στην Ελλάδα στην ένταξη έργων και στην απορρόφηση, χρειαζόταν αποφάσεις της Νομαρχιακής Επιτροπής της Περιφερειακής Επιτροπής. Αυτό είναι οριζόντιες δράσεις, είναι υπογεγραμμένο από τον Υπουργό, δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα, είναι 400.000 € αυτά, έχουν συν 200.000 € από το Ίδρυμα Σκιά, 200.000 φέτος θα προστεθούν κι άλλα, δηλαδή ο Δήμος μπορεί να δημοπρατήσει το συγκεκριμένο έργο με 1.000.000 €, να το δημοπρατήσει τώρα, και να απλώσουμε τα πόδια μας κατά τους υπολογισμούς του παπλώματός μας να μην βγουν τα πόδια μας έξω. Έχουμε μία τίμια στάση και συμπεριφορά και σχέση με τον εργολαβικό κόσμο, ποτέ δεν πρόκειται εμείς να δημοπρατήσουμε έργα χωρίς να έχουμε τη χρήματα. Και αν δεν τα έχουμε όλα, γιατί εκτιμούμαι ότι η πλατεία θα πάει γύρω στα 2.000.000 € συν, εντάξει, μπορεί να προχωράει ο εργολάβος κατά στάδια χωρίς να τινάξουμε στον αέρα τη ζωή και τη λειτουργία της πλατείας. Υπάρχουν πολλά ζητήματα για να κουβεντιάσουμε στο μέλλον αλλά κ. Αντιδήμαρχε, βλέπω εδώ και τον Διευθυντή των Τεχνικών Υπηρεσιών, μετά από αυτή την παρουσίαση προχωρήστε. Δημαρχιακή Επιτροπή, όροι και δημοπρασία.

Να πω και κάτι που δεν είναι και τόσο ευχάριστο, διότι συμβαίνουν και αυτά, έχουμε αμετάκλητη απόφαση ύστερα από τη 10χρονη προσφυγή της ΒΕΤΑΠΛΑΝ, της εταιρείας η οποία μελέτησε την πλατεία, και είναι δυστυχώς σε βάρος του Δήμου και αν δεν με απατάει η μνήμη μου πρέπει να πληρώσουμε πάρα πολλά χρήματα για αυτή την ιστορία. Για μία μελέτη για την οποία υπήρξαν πολλές ενστάσεις, δεν ξέρω τι οδηγίες δόθηκαν πριν από 10 χρόνια,

πέσαμε στα δικαστήρια, υπήρχαν εμπλοκές εξαιρετικά σοβαρές και χάθηκε η υπόθεση αυτή για το Δήμο σε όλα τα επίπεδα και πρέπει να πληρωθούν αρκετά χρήματα. Μιλάμε για εκατοντάδες χιλιάδες ευρώ, δεν θυμάμαι το ακριβές ποσό δυστυχώς αυτή τη στιγμή.

Να ευχαριστήσω λοιπόν και πάλι τον Παναγιώτη τον Νασόπουλο, τον Γιώργο τον Σπυρόπουλο, για τη δουλειά υποδομής που έχουν κάνει τη σοβαρότατη, να σας ευχαριστήσω για την πολύ καλή συνεργασία που είχατε με τον κ. Καθηγητή ο οποίος νομίζω ότι είναι χαρούμενος γιατί συνεχίζει το μεγάλο έργο το οποίο έχει προσφέρει στην πόλη εδώ και 30 χρόνια, κ. Καθηγητά σας ευχαριστούμε πάρα πολύ και για τον ορθό σας λόγο στην αρχή της συνεδρίασης ότι πρέπει οι έλληνες επιτέλους να βαδίσουμε με κριτήριο την λογική και να αφήσουμε τα συναισθήματα στην άκρη.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ευχαριστώ κ. Δήμαρχε.

Ψηφοφορία: Η πλειοψηφία ΝΑΙ, κ. Ηλιόπουλε ΝΑΙ, κ. Δικαιουλάκο ΝΑΙ, ο κ. Τσερώνης ΟΧΙ, ο κ. Μπάκας ΝΑΙ.

Το Δημοτικό Συμβούλιο με την ολοκλήρωση της διαλογικής συζήτησης, αφού λαμβάνει υπόψη του τα προαναφερόμενα, κατά πλειοψηφία,

Α Π Ο Φ Α Σ Ι Ζ Ε Ι

Εγκρίνει την τροποποίηση της εγκριθείσας, με την υπ' αριθμ. 545/2009 προηγούμενη απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου Καλαμάτας, αρχικής αρχιτεκτονικής μελέτης για την ανάπλαση της Κεντρικής Πλατείας Καλαμάτας σύμφωνα με όσα αναφέρονται στο υπ' αριθμ. πρωτ. 9552/6-5-2010 εισηγητικό σημείωμα του Τμήματος Μελετών της Διεύθυνσης Τεχνικών Υπηρεσιών του Δήμου Καλαμάτας που καταχωρείται αναλυτικά στο ιστορικό της απόφασης αυτής και σύμφωνα με την παρουσίαση που έγινε από τον Καθηγητή της Αρχιτεκτονικής Σχολής του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου κ. Ιωάννη Λιακατά.

Έτσι συντάσσεται αυτό το απόσπασμα πρακτικού το οποίο υπογράφεται όπως ακολουθεί :

ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Καρατζέας Ν. Παναγιώτης

ΤΑ ΜΕΛΗ

1. Αθανασόπουλος Κων/νος
2. Αλευράς Διονύσιος
3. Γιαννακούλας Γρηγόριος
4. Γουρδέας Ανδρέας
5. Δικαιουλάκος Βασίλειος
6. Ηλιόπουλος Αθανάσιος
7. Ηλιόπουλος Ιωάννης
8. Ηλιόπουλος Παναγιώτης
9. Καμβυσιδης Ιωάννης

10. Κλειδωνας Θεοφάνης
11. Κουδούνης Αργύριος
12. Κουρκουτάς Γεώργιος
13. Λαγανάκος Γεώργιος
14. Μιχαλόπουλος Σωτήριος
15. Μπάκας Ιωάννης
16. Μπασακίδης Νικόλαος
17. Πολίτης Δημήτριος
18. Ράλλης Γεώργιος
19. Σπίνος Γεώργιος
20. Τσερώνης Κων/νος

Ακριβές Απόσπασμα
Καλαμάτα, 27 Μαΐου 2010
Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ν. ΚΑΡΑΤΖΕΑΣ